

MINISTERSTVO ZAHRANIČNÝCH VECÍ
A EURÓPSKÝCH ZÁLEŽITOSTÍ
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Bratislava 29.6.2022
Číslo: INF/000143/2022-LEG2-5

R o z h o d n u t i e

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) podľa § 19 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších a podľa § 59 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov

z a m i e t a

odvolanie žiadateľa Transparency International Slovensko, IČO: 31817823, sídlo: Bajkalská 25, 82718 Bratislava (ďalej len „žiadateľ“) proti fiktívnemu rozhodnutiu Správy účelových zariadení, Pražská 7, 811 04 Bratislava, IČO: 30 806 101 (ďalej len „SÚZA“) zo dňa 27.1.2017, ktoré bolo ministerstvu predložené SÚZA dňa 21.12.2020, a ktoré je evidované na legislatívno-právnom odbore ministerstva pod číslom spisu INF/000143/2022-LEG2.

O d ô v o d n e n i e

Ministerstvu SÚZA dňa 21.12.2020 prostredníctvom podateľne predložila odvolanie žiadateľa proti rozhodnutiu SÚZA vydanému podľa žiadateľa vo forme fiktívneho rozhodnutia podľa § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií v konaní o sprístupnenie informácií požadovaných na základe žiadosti žiadateľa o sprístupnenie informácií zo dňa 5.1.2017 vedenom na SÚZA pod č. 08/2017 (ďalej len „odvolanie žiadateľa“) spolu s administratívnym spisom v predmetnom konaní.

Dňa 5.1.2017 podal žiadateľ žiadosť o sprístupnenie informácií adresovanú SÚZA, ktorou požadoval sprístupnenie nasledujúcich informácií:

„ - všetky podkladové dokumenty, na základe ktorých došlo k uzatvoreniu zmluvy (zmlúv) týkajúcej sa sprievodného programu slovenského predsedníctva v Rade EÚ medzi Správou účelových zariadení (ďalej len „SÚZA“) a spoločnosťou REDHOUSE promotion, s.r.o., IČO: 36 686 093, so sídlom Bratislava, Košická 56, PSC 821 08, predmetom ktorej je technicko-organizačné zabezpečenie neformálnych zasadnutí stálych predstaviteľov Coreper I, Coreper II a PSC s partnermi, vrátane návštevy

novinárov akreditovaných v Bruseli počas predsedníctva Slovenskej republiky v Rade EÚ v 2. polroku 2016. Žiadateľ požaduje sprístupnenie najmä (avšak nie výlučne) týchto dokumentov:

- a. zadanie a vyhodnotenie prieskumu trhu*
- b. zadanie zákazky*
- c. súťažné podklady*
- d. výzvy na predloženie ponúk*
- e. ponuky všetkých uchádzačov*
- f. predpokladaná hodnota zákazky*
- g. zápisnicu z vyhodnotenia ponúk*
- h. podklady, na základe ktorých zákazku realizovala Správa účelových zariadení a nie sekretariát SK PRES MZVaEZ*
- i. dokument zdôvodňujúci použitie osobitného postupu verejného obstarávania (zdôvodnenie a schválenie výnimky)*
-všetky faktúry, ktoré Správa účelových zariadení prijala od spoločnosti REDHOUSE promotion, s.r.o., IČO: 36 686 093, so sídlom Bratislava, Košická 56, PSČ 821 08.“.

Dňa 27.1.2017 vybavila SÚZA predmetnú žiadosť o sprístupnenie informácií zaslaním odpovede spolu s požadovanými informáciami, a to v lehote podľa § 17 ods. 1 zákona o slobode informácií. Podľa názoru žiadateľa uvedeného v odvolaní žiadateľa, SÚZA nesprístupnila žiadateľovi všetky informácie ním požadované a zároveň SÚZA nevydala rozhodnutie podľa § 18 ods. 2 zákona o slobode informácií z dôvodu nevyhovenia časti žiadosti žiadateľa. V dôsledku uvedeného malo podľa žiadateľa vzniknúť tzv. fiktívne rozhodnutie o odmietnutí poskytnutia informácie v zmysle § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií. Dňa 13.2.2017 podal žiadateľ proti fiktívnemu rozhodnutiu odvolanie, ktoré bolo doručené SÚZA dňa 14.2.2017. Žiadateľ v odvolaní uviedol, že došlo k vzniku fiktívneho rozhodnutia hneď v niekoľkých častiach predmetnej žiadosti, a to vo vzťahu k neúplne sprístupneným informáciám vo vzťahu k žiadosti žiadateľa v časti písm. d) výzvy na predloženie ponúk, písm. e) ponuky všetkých uchádzačov, písm. f) predpokladaná hodnota zákazky, písm. g) zápisnica z vyhodnotenia ponúk, písm. h) podklady, na základe ktorých zákazku realizovala SÚZA a nie sekretariát SK PRES MZVEZ SR. písm. i) dokument zdôvodňujúci použitie osobitného postupu verejného obstarávania (zdôvodnenie a schválenie výnimky).

Dňa 30.3.2017 vydala riaditeľka SÚZA rozhodnutie č. 11/2017, ktorým rozhodla, že zamietla odvolanie žiadateľa proti fiktívnemu rozhodnutiu.

Toto rozhodnutie SÚZA žiadateľ napadol Správnou žalobou na Krajskom súde v Bratislave, pričom v žalobe uviedol, že napadnuté rozhodnutie vydal, resp. o odvolaní žiadateľa rozhodoval orgán, ktorý na to nebol oprávnený, a že o odvolaní žiadateľa malo rozhodovať ministerstvo a tiež že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu, ktorý nebol dostačujúci pre riadne posúdenie veci. Krajský súd v Bratislave v predmetnej právnej veci vydal dňa 13.10.2020 rozsudok sp. zn. 5S/97/2017, ktorým zrušil rozhodnutie SÚZA č. 11/2017 a vec vrátil SÚZA na ďalšie konanie. Dôvodom, pre ktorý súd rozhodnutie SÚZA č. 11/2017 zrušil bolo, že o odvolaní žiadateľa proti predmetnému rozhodnutiu

rozhodoval orgán na to vecne nepríslušný. Podľa právneho názoru vysloveného Krajským súdom v Bratislave vecne príslušným orgánom oprávneným rozhodovať o odvolaní žiadateľa je ministerstvo ako orgán, ktorý SÚZA ako príspevkovú organizáciu štátu zriadil. V nadväznosti na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/97/2017 zo dňa 13.10.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2020, SÚZA predložila 21.12.2020 odvolanie žiadateľa spolu s administratívnym spisom ministerstvu na základe uloženia tejto povinnosti rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5S/97/2017 zo dňa 13.10.2020. Spolu s predložením predmetného odvolania a administratívneho spisu v konaní o sprístupnenie informácií SÚZA ministerstvo informovala, že proti Rozsudku podala SÚZA v zmysle § 438 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov kasačnú sťažnosť, ktorá je riadnym opravným prostriedkom proti Rozsudku, keďže rozsudok Krajského súdu bol podľa SÚZA z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci nezákonný. SÚZA zároveň uviedla, že v prípade vyhovenia kasačnej sťažnosti a kasačnému návrhu kasačným súdom, by konanie a rozhodnutie o odvolaní žiadateľa malo za následok nezákonnosť. Ministerstvo rozhodnutím č. INF/000129/2020-LEG2-1 dňa 23.12.2020 prerušilo konanie o odvolaní žiadateľa podľa § 29 ods. 1 v spojení s § 46 a 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „*Správny poriadok*“) a s § 22 ods. 1 zákona o slobode informácií, a to až do času právoplatného rozhodnutia o kasačnej sťažnosti SÚZA.

Dňa 17.6.2022 informovala SÚZA ministerstvo, že kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.10.2020 sp. zn. 5S/97/2017 zamietol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky dňa 30.3.2022 rozsudkom č. 6Sžik/1/2021, ktoré bolo SÚZA doručené dňa 7.6.2022. V predmetnom rozsudku Najvyšší správny súd Slovenskej republiky potvrdil právny názor žiadateľa, že správnym orgánom príslušným na vydanie rozhodnutia o odvolaní žiadateľa je ministerstvo. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave spolu s Rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky uložili ministerstvu rozhodnúť o odvolaní žiadateľa.

V nadväznosti na vyššie uvedené ministerstvo uvádza, že v zmysle § 59 ods. 2 Správneho poriadku, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Ministerstvo ako odvolací orgán posúdilo dôvody odvolania žiadateľa špecifikované vyššie a dospelo k záveru, že odvolanie žiadateľa nie je dôvodné a konštatuje, že ani v jednom z vyššie uvedených prípadov nedošlo k vzniku fiktívneho rozhodnutia.

Ministerstvo ako odvolací orgán sa nestotožňuje s názorom žiadateľa, podľa ktorého došlo k vzniku fiktívneho rozhodnutia v písm. d) žiadosti žiadateľa, ktoré sa týkalo sprístupnenia výziev na predkladanie ponúk, a to z dôvodu, že SÚZA oslovila v súvislosti s predmetnou zákazkou jednu spoločnosť, ktorej bola zaslaná výzva na predloženie ponuky. SÚZA postupovala v súlade s ustanoveniami zákona o slobode informácií, keďže sprístupnila žiadateľovi jedinú existujúcu výzvu na predloženie ponuky, a teda sprístupnila všetky informácie, ktoré mala k dispozícii podľa požiadavky v písm. d) žiadosti žiadateľa. Samotná

domnienka žiadateľa, že museli byť zo strany SÚZA oslovení minimálne dvaja ďalší uchádzači predstavuje vo vzťahu k možnému vzniku fiktívneho rozhodnutia ničím nepodložené tvrdenie.

Rovnako aj v prípade písm. e) žiadosti žiadateľa nemohlo dôjsť k vzniku fiktívneho rozhodnutia tým, že SÚZA sprístupnila žiadateľovi len jednu ponuku uchádzača, pričom žiadateľ žiadal o sprístupnenie ponúk všetkých uchádzačov. Žiadateľ v odvolaní poukazuje na mediálne vyhlásenia SÚZA, z ktorých vyplýva, že v súvislosti s predmetnou zákazkou boli oslovení ďalší dvaja uchádzači. V súvislosti s uzatvorenou zmluvou, predmetom ktorej je technicko-organizačné zabezpečenie neformálnych zasadnutí stálych predstaviteľov Coreper I, Coreper II a PSC s partnermi vrátane návštevy novinárov akreditovaných v Bruseli počas predsedníctva Slovenskej republiky v Rade Európskej únie v 2. polroku 2016, bola výzva zaslaná jednej spoločnosti. Žiadateľom uvádzaný odkaz na mediálne vyhlásenie SÚZA (spravodajský portál aktuality.sk) sa týkal rozsahu predmetu zákazky, ktorý vzhľadom na plánovaný program nebol realizovaný, a teda nevedol k uzatvoreniu zmluvy. Požiadavka žiadateľa v žiadosti znela: „...sprístupniť všetky podkladové dokumenty na základe ktorých došlo k uzatvoreniu zmluvy (zmlúv) týkajúcej sa sprievodného programu slovenského predsedníctva v Rade EÚ medzi Správou účelových zariadení a spoločnosťou REDHOUSE promotion, s.r.o.“ Zo znenia vyššie uvedenej požiadavky jasne vyplýva, že žiadateľ požadoval sprístupniť všetky dokumenty týkajúce sa konkrétnej uzatvorenej zmluvy. Z tohto dôvodu SÚZA sprístupnila v intenciách požiadavky žiadateľa všetky dokumenty, ktoré súviseli s uzatvorením zmluvy so spoločnosťou REDHOUSE promotion, s.r.o.. V zmysle vyššie uvedených skutočností ministerstvo ako odvolací orgán konštatuje, že pri sprístupňovaní informácií požadovaných v písm. e) žiadosti žiadateľa preukázateľne nedošlo k vzniku fiktívneho rozhodnutia.

Ďalší bod žiadosti žiadateľa, v ktorom žiadateľ namieta vznik fiktívneho rozhodnutia, je písm. i), v ktorom žiadateľ požadoval sprístupnenie dokumentu zdôvodňujúceho použitie osobitného postupu verejného obstarávania (zdôvodnenie a schválenie výnimky). Žiadateľ v odvolaní argumentuje skutočnosťou, že SÚZA „zaslal len dokument nazvaný „Test bežnej dostupnosti“ zdôvodňujúci použitie tzv. výnimky SK PRES, ktorá sa týka plnení do 162 000 eur vrátane DPH. Predmetný dokument avšak nijako nezdôvodňuje použitie výnimky uvedenej v odpovedi SÚZA“. K uvedenej skutočnosti je potrebné uviesť, že dokument „Test bežnej dostupnosti“ je relevantným dokladom na preukázanie bežnej dostupnosti zákazky v zmysle zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“). Verejný obstarávateľ podľa zákona o verejnom obstarávaní nemá povinnosť preukázať bežnú dostupnosť zákazky iným dokumentom, ako je test bežnej dostupnosti. Na základe uvedeného nie je zrejmé, aký iný dokument mal žiadateľ na mysli, resp. v zmysle akého ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní by mala dokumentácia k predmetnému zadaniu zákazky obsahovať žiadateľom požadovaný dokument. Vo vzťahu k finančným limitom v zmysle toho času platného a účinného znenia zákona o verejnom obstarávaní sa v súvislosti s daným predmetom zákazky na SÚZA ako verejného obstarávateľa podľa § 7 ods. 1 písm. d) zákona o verejnom obstarávaní vzťahovali limity podľa § 5 ods. 3 písm. e) zákona o verejnom obstarávaní v nadväznosti na Vyhlášku Úradu pre verejné obstarávanie č. 153/2016 Z. z. (ďalej len Vyhláška“), ako aj finančné limity podľa § 5 ods. 3 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní v nadväznosti na Vyhlášku. Z uvedeného vyplýva, že

SÚZA mala možnosť využiť ktorýkoľvek postup vzťahujúci sa k vyššie uvedeným finančným limitom. V súvislosti s odkazom na finančný limit „do 162 000 eur vrátane DPH“ ministerstvo ako odvolací orgán uvádza, že SÚZA nebola v rozhodujúcom čase obstarávateľom podľa ustanovenia § 7 ods. 1 písm. a) zákona o verejnom obstarávaní. Na základe vyššie uvedených skutočností ministerstvo ako odvolací orgán konštatuje, že dokument „Test bežnej dostupnosti“ predstavuje úplné sprístupnenie informácií požadovaných v písm. i) žiadosti a k vzniku fiktívneho rozhodnutia nedošlo.

Ministerstvo ako odvolací orgán sa taktiež nestotožňuje s tvrdením žiadateľa, podľa ktorého došlo zo strany SÚZA k čiastočnému a formalistickému vybaveniu žiadosti v písm. h) žiadosti žiadateľa, v ktorom žiadateľ požadoval podklady, na základe ktorých zákazku realizovala Správa účelových zariadení a nie sekretariát SK PRES ministerstva. SÚZA v rámci sprístupnenia informácií uviedla, že SÚZA postupovala pri zabezpečení neformálnych výjazdových zasadnutí stálych predstaviteľov vo výboroch Coreper I, Coreper II, v Politicko-bezpečnostnom výbore (PSC) a tripu medzinárodných novinárov akreditovaných v Bruseli počas predsedníctva Slovenskej republiky v rade Európskej únie v 2. polroku 2016 v zmysle ustanovení Zmluvy o poskytovaní služieb SÚZA ministerstvu uzatvorenej s ministerstvom dňa 26.4.2011 a taktiež v zmysle kontraktov uzatvorených medzi ministerstvom a SÚZA. Ministerstvo ako odvolací orgán konštatuje, že vyššie uvedené dokumenty sú relevantné a dostačujúce vo vzťahu k informácií požadovanej žiadateľom v písm. h) predmetnej žiadosti, keďže z ich ustanovení jednoznačne vyplýva vzťah, na základe ktorého SÚZA zabezpečovala realizáciu neformálnych výjazdových zasadnutí stálych predstaviteľov vo výboroch Coreper I, Coreper II, v Politicko-bezpečnostnom výbore (PSC) a tripu medzinárodných novinárov akreditovaných v Bruseli počas predsedníctva Slovenskej republiky v rade Európskej únie v 2. polroku 2016. Z vyjadrenia žiadateľa v odvolaní nie je jasné, aké ďalšie podklady, na základe ktorých bola SÚZA požiadaná zo strany ministerstva o administrovanie zákazky, by mala mať SÚZA k dispozícii. Samotný názor žiadateľa, že by SÚZA mala mať k dispozícii aj ďalšie dokumenty, nepredstavuje právny základ na vznik fiktívneho rozhodnutia a už vôbec nie v prípade, ak SÚZA poskytla žiadateľovi dostačujúcu odpoveď v tomto bode žiadosti. Vzhľadom na túto skutočnosť ministerstvo ako odvolací orgán konštatuje, že ani v tejto časti žiadosti nedošlo k vzniku fiktívneho rozhodnutia.

K vzniku fiktívneho rozhodnutia malo podľa názoru žiadateľa dôjsť aj v písm. g) predmetnej žiadosti, v ktorom žiadateľ požadoval sprístupniť zápisnicu z vyhodnotenia ponúk. Žiadateľ v odvolaní uvádza, že SÚZA bola povinná „...sprístupniť žiadateľovi akýkoľvek dokument, v ktorom sú vyhodnotené ponuky uchádzačov bez ohľadu na jeho formálne označenie a bez ohľadu na formálny postup, ktorým bola zákazka zadávaná“, čím reagoval na tvrdenie SÚZA, že SÚZA neaplikovala pri zadaní danej zákazky pravidlá a postupy podľa zákona o verejnom obstarávaní a z tohto dôvodu pojmy uvádzané žiadateľom v žiadosti o informácie (napr. súťažné podklady, zápisnica z vyhodnotenia ponúk atď.) sú neaplikovateľné pri uzatvorenej zmluve na daný predmet zákazky. Ministerstvo ako odvolací orgán sa s vyššie uvedenou argumentáciou žiadateľa nestotožňuje. Žiadosť o informácie musí spĺňať určité zákonom stanovené kritériá a obsahové náležitosti.

V zmysle § 14 ods. 2 zákona o slobode informácií „*musí byť zo žiadosti zrejmé, ktorej povinnej osobe je určená, meno, priezvisko, názov alebo obchodné meno žiadateľa, jeho adresa pobytu alebo sídlo, ktorých informácií sa žiadosť týka a aký spôsob sprístupnenia informácií žiadateľ navrhuje*“.

Podľa vyššie uvedeného ustanovenia je teda jednou z povinných náležitostí označenie informácií, ktorých sa žiadosť týka, pričom tieto majú byť označené dostatočne konkrétne. Žiadateľ v písm. g) žiadosti uviedol, že požaduje sprístupniť „*zápisnice z vyhodnotenia ponúk*“. Ministerstvo ako odvolací orgán uvádza, že žiadateľ dostatočne konkrétne vymedzil, o akú informáciu žiada, avšak podľa názoru ministerstva nie je povinnosťou SÚZA ako povinnej osoby sprístupniť žiadateľovi akýkoľvek dokument podľa jeho predstáv. Tvrdenie žiadateľa je irelevantné vo vzťahu k požadovanému dokumentu, keďže by tým bol popretý celkový význam a potreba náležitosti dostatočnej konkretizácie požadovanej informácie. Úlohou povinnej osoby zároveň nie je rozširovať požiadavku žiadateľa o prípadné ďalšie dokumenty, keďže žiadateľ formuloval svoju požiadavku jasne a zrozumiteľne. SÚZA zároveň vo svojej odpovedi uviedla, že žiadateľovi poskytuje všetky existujúce dokumenty k predmetu žiadosti. Taktiež žiadateľovi zdôraznila skutočnosť, že keďže pri zadaní danej zákazky išlo o podlimitnú zákazku nie bežne dostupnú na trhu súvisiacu so zabezpečením prípravy a výkonom predsedníctva Slovenskej republiky v Rade Európskej únie, SÚZA postupovala podľa § 1 ods. 12 písm. l) zákona o verejnom obstarávaní, to znamená, že pri zadaní danej zákazky neboli aplikované pravidlá a postupy podľa zákona o verejnom obstarávaní, a preto sú žiadateľom uvádzané pojmy v žiadosti o informácie (napr. súťažné podklady, zápisnica z vyhodnotenia ponúk atď.) neaplikovateľné pri uzatvorenej zmluve na daný predmet zákazky. Ministerstvo ako odvolací orgán zdôrazňuje, že túto skutočnosť je potrebné brať do úvahy vzhľadom na charakter žiadateľom požadovaných informácií, ktorý aj napriek vyššie uvedenej skutočnosti trvá na sprístupňovaní takých dokumentov, ktoré sú vytvárané v rámci verejného obstarávania. Ministerstvo ako odvolací orgán považuje za potrebné zdôrazniť aj tú skutočnosť, že SÚZA sprístupnila všetky existujúce dokumenty súvisiace s predmetnou zákazkou, aj keď charakterovo neboli totožné s dokumentmi požadovanými žiadateľom, čo je dôkazom, že nedošlo k formalistickému a nedostatočnému vybaveniu žiadosti zo strany SÚZA. V neposlednom rade považuje ministerstvo ako odvolací orgán za potrebné poukázať na to, že v prípade danej zákazky bola výzva zaslaná len jednej spoločnosti a táto oslovená spoločnosť reagovala na výzvu SÚZA zaslaním svojej ponuky. Preto je logické, že pri existencii jednej ponuky nie je možné realizovať vyhodnocovanie ponúk a vyhotoviť o tom zápisnicu.

Žiadateľ vo svojom odvolaní uvádza, že k vzniku fiktívneho rozhodnutia malo dôjsť aj v písm. f) žiadosti, v ktorom požadoval sprístupniť predpokladanú hodnotu zákazky. Vzhľadom na všetky dostupné dokumenty ministerstvo ako odvolací orgán opakovane zdôrazňuje, že nie je možné sa striktne pridržať terminológie používanej pri procese verejného obstarávania v prípade, ak bol použitý iný postup na základe výnimky zo zákona o verejnom obstarávaní, pričom žiadateľ tento podstatný fakt opakovane opomína. Pokiaľ ide o predpokladanú hodnotu zákazky ministerstvo ako odvolací orgán uvádza, že bola určená na základe odoslanej výzvy a doručenej ponuky, teda na základe dokumentov, ktoré boli žiadateľovi sprístupnené (súčasťou výzvy a ponuky bol podrobný opis predmetu zákazky a cenová kalkulácia, ktorá obsahovala jednotkové ceny a počet merných jednotiek za jednotlivé položky). Nie je zrejmé akú inú potrebnú dokumentáciu mal žiadateľ na mysli, keďže

vyhotovenie iných dokumentov nevyplýva SÚZA zo zákona o verejnom obstarávaní a z tohto dôvodu ani v tomto prípade nedošlo zo strany SÚZA k vzniku fiktívneho rozhodnutia.

SÚZA postupovala v prípade predmetnej zákazky v zmysle ustanovení zákona o verejnom obstarávaní, pričom žiadateľovi sprístupnila všetku dokumentáciu, ktorú jej zákon o verejnom obstarávaní ukladá vytvárať. Vyhotovenie iných dokumentov, ako tých, ktoré SÚZA sprístupnila žiadateľovi, zo zákona o verejnom obstarávaní nevyplýva. V súvislosti s touto skutočnosťou je potrebné poukázať na ustanovenie čl. 2 ods. 2 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, podľa ktorého **môžu štátne orgány konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobe, ktorý ustanoví zákon.**

Ministerstvo ako odvolací orgán v súvislosti s vyššie uvedenými tvrdeniami poukazuje na judikát Najvyššieho súdu SR: „*Najvyšší súd SR považuje za potrebné konštatovať, že v predmetnej právnej veci povinná osoba nebola nečinná, v zákonnej lehote poskytla informácie, vydala rozhodnutie a informáciu sprístupnila, aj keď v inom ako žalobcom požadovanom rozsahu. Obsahom základného práva na prijímanie informácií podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je právo dostávať informácie podľa predstáv a očakávaní žalobcu. Skutočnosť, že sa žalobca nestotožňuje s obsahom zverejnenej informácie, bez ďalšieho nepredstavuje porušenie ustanovení zákona č. 211/2000 Z. z., ani porušenie práva žalobcu na prijímanie informácií v zmysle čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Najvyšší súd SR považuje postup a rozhodnutie žalovaného za súladný so zákonom č. 211/2000 Z. z. a čl. 26 ods. 4 Ústavy SR.*“ (2 SŽi 8/2013)

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ministerstvo ako odvolací orgán dospelo k záveru, že bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Toto rozhodnutie je podľa § 59 ods. 4 správneho poriadku konečné a nie je možné sa proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

JUDr. Miroslava Vozáryová, PhD.
riaditeľka legislatívno-právneho odboru

Rozhodnutie sa doručí:

Transparency International Slovensko, Bajkalská 25, 817 17 Bratislava

